

Paa den anden Side ville ærede Medlemmer kunne se, at naar man bliver af med Befordring af det tomme Reiturgoods, maa man ogsaa gøre Indrømmelser paa Godsbefordringen. Vil man af med Dobbeltbilletterne, maa man naturligvis gaa ud fra den tidligere Takst for disse og halvere den. Det er det, man har gjort. Systemet er ganske simpelt, og det fører til store Fordele for Befolkningen. — Jeg har ikke villet undlade at gøre disse mere almindelige Bemærkninger for dog at lægge det høje Ting paa Sinde, at det virkelig ikke er ligegyldigt, om man giver denne Lov nu eller ad Aare. Det har den allerstørste Betydning baade for Jærnbanevæsenets Udvikling og for Godsforsendelsen samt for Befolkningen i det hele taget.

Jeg skal dernæst gaa over til Endringsforslagene og begynde med Nr. 6, thi det er jo der Lampen brænder, om jeg saa maa sige. Nr. 6 staar i nøje Forbindelse med det under Nr. 7 af Ordføreren stillede Forslag. Jeg har selv foreslaaet det, som Ordføreren nu holder fast paa, nemlig 2,5 pr. Kilometer for 3dje Klasse, altsaa Halvdelen af den nuværende Dobbeltbillettakst, men jeg har fundet en kompakt Modstand derimod i det andet Ting og til Dels hos Udvalgets Mindretal, idet det vilde give enkelte Forhøjelser for 3dje Klasse, og det mente man ingenlunde at kunne forsvare. Man vil hen til det Standpunkt, at der slet ingen Forhøjelse bliver. Jeg har nu fundet, at Modstanden var saa afgørende, at jeg har ment at maatte gaa af Bejen for den og har derfor stillet Forslaget om de 2,55. Forhøje- lsen er ikke saa overordenlig stor, den er kun $\frac{3}{20}$ Øre pr. Kilometer, altsaa kun et Par Øre paa en Mil. Men jeg kan ikke gøre det uden at beringe mig et Vederlag derfor. Jeg skal straks komme dertil. Men først vil jeg sige et Par Ord om den ærede Ordførers Mindretalsforslag. Han kan for saa vidt siges at have en Støtte, som han har optaget Regeringens gamle Forslag om 2,5. Det fastholder den ærede Ordfører, uagtet han meget godt ved, at praktisk set er det ensbetydende med Lovens Forkastelse. Som vi nu staa dert, vilde Vedtagelsen af dette Forslag medføre, at vi ikke vilde saa noget ud af hele Historien. Jeg skal ikke nægte, at jeg er en lille Smule forbavset over den ærede Ordførers Stilling, navnlig naar jeg ser hen til, at han er Landsstingets mangeaarige Ordfører for Jærnbaneudvalg, og at han i den Retning utvivlsomt har megen Fortjeneste. Han har i denne Egenstabs ført mange Sager igennem, men han har sandelig ogsaa som Ordfører slugt mange Kameler, og jeg har været med dertil. Lad os blot

mindes Loven af 8de Maj 1894 om private Jærnbaner (Ordføreren: Da Viborg Station), ja, og Viborg Station. Den ærede Ordfører har faaet Landstinget med til mange Ting, som han tidligere har modsat sig paa det kraftigste, og som jeg ogsaa har modsat mig, men til syvende og sidst dog er gaaet ind paa. Jeg kan bifalde, at han er optraadt opportunistisk, og at hans Optraeden har været dikteret af praktiske Hensyn; men det Standpunkt forlader han ganske i Dag og lader sig forlede af teoretiske Betragtninger om, hvad der kan anses for det bedre og det rette, uagtet han ved, at man ved at gaa ind derpaa vil ruinere Loven. Jeg har meget ondt ved at forstaa det Standpunkt. Jeg siger til den ærede Ordførers Kos, at det for hans Bedkommende er noget højt usædvanligt, noget, som jeg aldrig har truffet paa ved nogen Jærnbanelov. Hvorfor nu denne Lov skal undgælde, ved jeg ikke. Den ærede Ordfører har imidlertid anvendt ikke saa ringe Kraft paa at anbefale sit Forslag under Nr. 7, som jeg, skønt det er et Regeringsforslag, nu indstændig maa fraraade, fordi det er mig om at gøre, at der kommer noget ud af Sagen. Som Vederlag for den Medsættelse, man faar ved Taksten 2,55 har jeg tilladt mig at foreslaa, og det er tiltraadt af Flertallet af Udvalget, at Fribe- fordring for Rejssegods forandres fra 25 til 20 Kilogram, altsaa fra 50—40 Pund, og at der betales et Indskrivningsgebyr af 10 Øre for Rejssegods. Jeg ser selvfølgelig godt, at dette Forslag rammer alle Klasser, ikke alene 3dje Klasse, som var nærmest til at rammes, hvad der imidlertid ikke kan ske. At tage et Surrogat paa Godstaksten finder jeg ikke vilde være rigtigt, og saa var der intet andet for end at gøre en Forandring ved noget, der vedrørte Personbefordringen. Hvad der her er optillet, er meget moderat og lidet føleligt, og det vil ikke give Anledning til saa stor Utilfredshed, som nogle ærede Medlemmer tro. Jeg var glad ved at finde denne Udvej. Thi det maa man huske paa, at det har været Landstingets og Regeringens Standpunkt ikke at gaa læn- gere ned end til det bekendte Tal, som jeg har nævnt tidligere. Jeg anbefaler altsaa dette Forslag. Jeg kan godt erkende, hvad den ærede Ordfører accentuerede, at hvis Forslaget Nr. 7 vedtages, er der ikke Grund til at vedtage Nr. 1 og 2 eller Nr. 12, men ikke paa den Maade, at disse Forslag derved kunne siges at være bortfaldne, man kan altsaa ganske rolig stemme over dem. Det ærede 2det Medlem for 3dje Kreds (Tolder- lund) har gjort en Indvending med en vis Bægt med Hensyn til Forholdet mellem 2den